

1971 சூலை 8]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதுபற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் தரலாம்.

DR. H. V. HADDE : Sir, is it not a fact that after we got rid of the trams, we are not able to solve the transport problem? Now that the Engineer--Minister has come into the field, may I know what concrete steps he is going to take to solve the awful transport problem especially in view of the fact that we do not have trams and consequently a considerable amount of transport facilities has been cut down?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : The contention of the hon. Member that the services rendered by the State Transport are not sufficient, is not correct because we have taken long term as well as short term measures. As regards long term measures, a Maintenance Wing has been organised with the assistance of an Assistant Engineer of Ashok Leyland who has been studying the various aspects of the matter including the staff pattern and the way in which the depot has to be organised. According to it, each depot will have about 100 vehicles which will be divided into four groups of 25 vehicles each and these 25 vehicles also will be sub-divided into 12 and 13 so that 12 vehicles will form one group and it will be maintained by the Maintenance Wing. As regards traffic, we have recently constituted a Committee with Prof. Ayyaswami, Head of the Department of Traffic Engineering, Guindy, to be assisted by one Deputy Director from the Transport Department and another officer from the Statistical Wing so that the traffic intensity on the various routes and different regions and the traffic intensity in the various timings of the day can be rationalised and effective and optimum use of the vehicles can be made. To-day, I think out of about 1,000 buses only 123 buses are under repairs and we all hope to achieve cent per cent efficiency by August 31st.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அரசினர் தீர்மானம்.

காவிரி நீர்த் தகராறுகளை நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடுதல் குறித்தும், மைசூர் அரசு தொடர்ந்து திட்டங்களை நிறைவேற்று வதைத் தடை செய்வதன் அவசியம் குறித்தும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்கிற ஒரு வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அனைத்துக் கட்சியினுடைய

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அமோகமான ஆதரவோடு அந்தத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றப் பட்டது. நாட்டுக்குப் பெயர் தேவை என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இன்று அந்த நாட்டினுடைய எதிர்கால வாழ்வு பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் எதிர் காலத்திலே வளம் இழந்து, வாழ்விழந்து நிற்கக்கூடிய பயங்கரமான சூழ்நிலையில் இருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்காக இந்த தீர்மானத் திற்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தில் வடிவம் அமைக்கப்பட்டு இந்த மாமன்றத்தில் உங்கள் அனுமதியோடு நான் அதை வைத்திட முன் நிற்கிறேன்.

“தமிழ்நாடு, மைசூர் அரசுகளுக்கிடையே 1892, 1924-ஆம் ஆண்டுகளில் கையெழுத்தான ஒப்பந்தங்களின் விதிகள் அனைத்தையும் மீறி மைசூரில் ஹேமாவதி, கபினி, ஹரங்கி, சொர்ணவதி அனைத் திட்டங்களையும் வேறு சில முக்கிய அனைத் திட்டங்களையும் அவைகளுக்கான திட்ட விவரங்களைப் பற்றித் தமிழ் நாடு அரசுக்கு மைசூர் அரசு முறைப்படி முன்னதாக அறிவித்து, தமிழ் நாடு அரசின் முன் ஒப்புதல் பெறாமலும், இந்திய அரசின் அனுமதியை முன் கூட்டியே பெற்றுக் கொள்ளாமலும், இதனால் இந்திய ஒருமைப் பாட்டுக்கு ஊறு நேரிடுவதுபற்றிப் பொருட்படுத்தாமலும் தன் போக்கில் நிறைவேற்றி வருவது குறித்து இப் பேரவை தனது ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

காவிரி ஆற்றின் கீழ்ப் பகுதிகளில் உள்ள உழவர் பெருமக்களின் பாசன உரிமைகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள உபராபத்தைக் கருதி, 1956-ம் ஆண்டு மாநிலங்களுக்கிடையிலான நீர்த் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் முறையாக அமைக்கப்பட்ட நடுவர் மன்றம் ஒன்றிற்குக் காவிரி நீர்த் தகராறைத் தீர்ப்புக்கு விடுமாறு தமிழ் நாடு அரசு 1970 பிப்ரவரித் திங்களிலேயே இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தும் கூட, தமிழ்நாட்டிற்குத் தொன்றுதொட்டு ஏற்பட்டு வந்துள்ள பரம்பரைப் பாசன உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் வகையில் இந்திய அரசு தமிழ் நாட்டின் வாழ்வுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத இப் பிரச்சினை குறித்து உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்காமல் அளவு கடந்து கால தாமதம் செய்து வருவதை கண்டு இம் மன்றம் தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

இதில் இந்திய அரசு மேலும் காலந் தாழ்த்தினால், மைசூர் அரசு தனது திட்டங்களை விரைவுபடுத்தி அவற்றைக் கூட்டி முடிக்கும் விரும்பத் தகாத விபரீத நிலை உருவாவதற்கே அது வழி கோலு மென்றும், அதனால் பன்னெடுங் காலமாகத் தமிழ் நாடு அனுபவித்து வந்த பாசன உரிமைகள் பறி போய்விடும் என்றும் இப்பேரவை பெரிதும் அஞ்சுகிறது.

வேதனைமிக்க இத்தகைய சூழ்நிலையில், இந்திய அரசு 1956-ஆம் ஆண்டு மாநிலங்களுக்கிடையேயான நீர்த் தகராறுகள் சட்டத்தின் கீழ் நடுவர் மன்றம் ஒன்றை அமைத்து: இத் தகராறுகளுக்குத் தொடர்புள்ள தரப்பினர் அனைவருடைய நலன்களையும் கருதித் தமிழக அரசு ஏற்கனவே கேட்டுக்கொண்டுள்ளபடி காவிரி நீர்த் தகராறை அம் மன்றத்தின் தீர்ப்பிற்கு விட்டு நியாயம் வழங்குமாறும்

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நடுவர் மன்றம் இத் தகராறு குறித்து ஆய்ந்து முடிவு செய்து தனது தீர்ப்பை அளிக்கும் வரையில் மைசூர் அரசு தன் போக்கில் மேற் கொண்டுள்ள இத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றக் கூடாதென அதற்குக் கட்டளையிடுமாறும், இந்திய அரசை இப் பேரவை வலியுறுத்துகிறது." *

தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்கே உரிய பண்போடும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்திய ஒருமைப்பாட்டில் கொண்டிருக்கிற சிறப்பான நம்பிக்கையின் அடிப் படையிலும் எள்ளளவும் பிற மாநில மக்களுக்கும் நமக்குமிடையே பகை உணர்வுகள் தோன்றக் கூடாது என்ற உணர்ச்சியோடும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

காவிரி நதியில் தமிழ்நாட்டுக்குப் பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வருகிற பாத்திய உரிமைகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய இன்றி யமையாத நோக்கமாகும்.

காவிரி நதி இந்தியாவிலே இருக்கிற மிகப் பெரிய நதிகளில் நான்காவது நதியாகும். கிட்டத்தட்ட 804 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள இந்த ஆறு தமிழ்நாட்டில் மாத்திரம் 321 கிலோமீட்டர் அளவுக்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆற்றில் மைசூர் மாநிலத்தின் வடக்குப் பகுதியில் இதுவுடைய துணை நதிகளாகிய ஹேமாவதி, லோகபவானி, வறாங்கி, சிம்ஸா, அர்க்காவதி, லட்சுமண தீர்த்தம், கபினி, சுவர்ணவதி ஆகிய துணை ஆறுகளும் கலந்து, இவைகள் எல்லாம் காவிரியோடு கலங்கும் வரை தனித்தனிப் பெயர் கொண்டு விரைந்தாலும் காவிரியோடு கலந்தவுடன் காவிரி என்கிற ஒரே பெயரோடு விளங்கிக் கொண்டிருப்பதை வரலாறு கூறுகின்றது. அந்த நதியில் தமிழகத்திற்குரிய பங்கு, தமிழர்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக தமிழகம் உரிமைக் குரல் கொடுத்த நேரத்தில் எல்லாம் அன்றையதினம் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் தலையிட்டு 1892-ஆம் ஆண்டு ஒரு முறையும், 1924-ஆம் ஆண்டில் ஒரு முறையும் இரண்டு ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளப் பட்டன.

இந்த இரண்டு ஒப்பந்தங்களிலும் குறிப்பாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகள் கிருஷ்ணராஜசாகர் அணை இயங்குவது காவிரி டெல்டா பாசனத்திற்கு எந்தவிதத்திலும் குந்தகம் விளைவிக்குமாறு குறுக்கிட்டுவிடக் கூடாது என்பதாகும். இரண்டாவது தமிழக மேட்டூர் அணை 3 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதிக்குக் குந்தகம் ஏற்படாத வகையில் மைசூர் அரசு அணைகள் கட்ட விரும்பினால் தமிழக அரசின் முன் சம்மதம் பெற்றே கட்ட வேண்டும். தமிழக அரசின் முன் சம்மதம் இல்லாமல் மைசூர் அரசு எந்தவித அணைகளையும் கட்டிவிடக் கூடாது. உத்தேசித்திருக் கிற திட்ட விவரங்கள் முழுமையையும் தமிழக அரசுக்கு அளிக்க

* 305-21-ம் பக்கங்களில் "காவிரி நீர் குறித்து மைசூர் மாநிலத்துடன் உள்ள தகராறு" என்ற சிறு வெளியீடு இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 8]

வேண்டும். அணை கட்டுவதில் வேலை தொடங்குவதற்கு முன்பு தமிழக அரசின் ஒப்புதல் பெற்றாக வேண்டும் என்பதாகத் தமிழகத் தின் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வருகிற அளவு பாதிக்கப்படக் கூடாது என்கிற நோக்கத்தில் அமைந்துள்ள ஷரத்துக்கள் அடங்கிய அந்த ஒப்பந்தங்கள் மீறப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதென்பது தமிழகத் திற்கு அதிர்ச்சி தருகின்றது.

இதில் ஹேமாவதி அணை கட்ட வேண்டுமென்று 1964-ம் ஆண்டு மைசூர் அரசால் தயாரிக்கப்பட்டு அது வெளியிடப்பட்டது. அந்தத் திட்ட அறிக்கையை மைசூர் அரசு பெற்றுக் கொண்ட பிறகு 1968-ல் ஹேமாவதி அணைக்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவினை மைசூர் மாநில முதல்வர் அவர்கள் நடத்தி வைத்தார்கள். அந்தச் செய்தி தமிழக அரசுக்குக் கிட்டியதும் உடனேயே தன் மறுப்பை வெளியிட்டதோடு மாத்திரம் இல்லாமல் மத்திய அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு நல்ல தீர்வினைக் காணவேண்டுமென்று 1968-ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசை தமிழக அரசு வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டது.

அப்படிக் கேட்டுக் கொண்டதற்கேற்ப, மத்திய அரசு 1968-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் தமிழ்நாட்டு அரசுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தமிழகத்தோடு இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு முடிவு காணுகிற வரையில் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று மைசூருக்கு மத்திய அரசு தெரிவித்திருக்கிறது. என அந்தக் கடிதத்திலே மத்திய அரசு நமக்குக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். இதற்கிடையிலே கபினி நதியில் 1959-ஆம் ஆண்டு 2½ கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு சிறிய அணை கட்டுவதற்கான ஒப்புதலைப் பெற்று, அப்படி 2½ கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டுவதாக இருந்த அணையை இப்போது 25 கோடி ரூபாய் அணைத் திட்டமாக மாற்றி அந்த வேலையையும் அவர்கள் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். கபினி மாத்திரமல்லாமல், சொர்ண வதியில் ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை அவர்கள் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். குடகு பகுதியில் லட்சுமணதீர்த்தம் நதியிலும் ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை தொடங்கி இருக்கிறார்கள். ஆக, கபினி, ஹரங்கி, சொர்ணவதி, இன்னும் வேறு பல உபநதிகளில் காவிரி யோடு கலக்கிற உப நதிகளிலேயெல்லாம் பாசனத் திட்டங்களுக்காக அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை அவர்கள் இன்றைக்குத் தொடங்கி அந்த வேலைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதிலே இந்த லட்சுமணதீர்த்தம் என்ற நதி குடகு தனி மாநிலமாக இருந்தபோது அந்தத் தனி மாநிலமான குடகிலே இந்த லட்சுமண தீர்த்தம் நதியில் ஒரு அணை கட்டுவதாக 1943-ம் ஆண்டு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டது. அப்படி குடகு மாநிலத்தில் லட்சுமண தீர்த்தம் அணை கட்டப்படுமானால் மைசூர் மாநிலம் பாதிக்கப்படும் என்று மைசூர் அரசு ஆட்சேபம் தெரிவித்தது. அந்த ஆட்சேபத்தை முன்னிட்டு அப்போதிருந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் உடனடியாக இந்தப் பிரச்சனையில் தலையிட்டு குடகு மாநிலத்தில் மைசூருக்கு விரோதமாக மைசூரினுடைய பாசனத்தை பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே லட்சுமண தீர்த்தத்தில் கட்டுவதாக இருந்த அணையைக் கட்டுவது கூடாது என்று அதைத் தடுத்து

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட குடகு மாநிலம் இன்றைக்கு மைசூர் மாநிலத்தோடு இணைக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்கள் ஹரங்கி அணைக் கட்டு திட்டத்தைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, அவர்களுடைய மாநிலம் பாதிக்கப்படும் என்பதற்காக அவர்களுக்கு மேலே உள்ள குடகு தனி மாநிலமாக இருந்த நேரத்தில் அங்கே கட்டப்பட இருந்த லட்சுமண தீர்த்தம் அணைக்கட்டைத் தடுப்பதற்கு மைசூர் அரசுக்கு உரிமை இருந்தது. அதே அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலம் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக நம்முடைய பரம்பரை பாத்தியதைகள், நம்முடைய உரிமைகள், நம்முடைய பாசன வசதிகள் இவைகளுக்காக 1892-ம் ஆண்டு 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தங்களின்படி நமக்குத் தரவேண்டிய லிமிட் ஃப்ளோ குறையக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் இன்றைக்கு மைசூர் அரசு கட்டுகிற ஹேமாவதி, கபினி, ஹரங்கி, சொர்ணவதி போன்ற அணைக் கட்டுத் திட்டங்களை இன்றைக்கு ஆட்சேபிக்கிறோம்.

இதையே பல முறை சட்டப் பேரவையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த அணை கட்டுவதையே நாம் மறுக்கிறோம் என்பதல்ல பொருள். இந்த அணைகளை அவர்கள் கட்டுவதனால் அதற்கான விவரங்கள் நமக்குத் தரப்படாமல் வேண்டும். இந்த அணைகளை எழுப்புவதன் மூலமாக தமிழ் நாட்டிற்கு—தரப்பட வேண்டிய தண்ணீர் அளவு பாதிக்கப்படக் கூடாது; அதற்கான உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு உள்ளது. ஆனால் நிலைமை என்ன? ஒப்பந்தத்தில் இருப்பது போல நமக்கு விவரங்கள் அளிக்கப்படவில்லை. நமக்கு விவரங்கள் அளிக்கப்படாதது மாத்திரமல்ல. மத்திய அரசினுடைய முன் அனுமதியும் பெறப்படவில்லை. இந்த இரண்டுமில்லாமல் இன்றைக்கு மைசூர் அரசு, தீர்மானத்திலே நாம் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல, தன் போக்கில் இந்த அணைகளைக் கட்டிக் கொண்டு வருகின்றனர்.

இந்த ஹரங்கியைப் பற்றி மாத்திரம் சொல்கிற நேரத்தில் இது பட்டியலில் சேர்க்கப்படாத ஆறு, ஒப்பந்தத்தில் வராத ஆறு என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே தான் நம்முடைய வாதம் எல்லாவடைகிறது. ஒப்பந்தத்தில் வராத ஆறு, ஆகவே நாங்கள் விவரங்களைக் கொடுக்க முடியாது என்று கூறுகிறார்களே, ஒப்பந்தத்தில் வராத ஆறுக்கு விவரங்கள் இல்லையென்றால் ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிற ஆறுகளுக்கு விவரங்களை அறிவித்தாக வேண்டும் என்பதை அவர்களை அறியாமலே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ஆறுகளில் கட்டப்படுகிற அணைகளுக்கான விவரங்களை அறிவித்தார்களா என்றால் இல்லை. விவரங்களை அறிவிக்காமல், பேச்சுவார்த்தைகள் எதிலுமே சந்தித்து விவாதிக்காமல், மத்திய அரசினுடைய முன் அனுமதி பெறாமல் நடைபெறுகிற இந்தக் காரியத்தை, 1968-ம் ஆண்டு மைசூரினுடைய முதலமைச்சர் திரு. வீரேந்திர பாபில் அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டு விழா என்றைக்கு நாட்டினாரோ, அதைத் தொடர்ந்து தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் அதை ஆட்சேபித்து வந்திருக்கிறது. அப்படி ஆட்சேபித்து வந்த நேரத்திலேயெல்லாம் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் இதிலே கட்சி சார்பற்ற முறையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டி வைத்து நிலைமைகளை விளக்கி அவர்களுடைய அரிய

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 8]

கருத்துக்களையெல்லாம் பெற்று ஒவ்வொரு முறையும் மைசூர் முதல்வரோடோ, கேரள முதல்வரோடோ அல்லது திரு. கே. எஸ். ராவோடு பேசுகிற நேரத்திலோ அப்போதெல்லாம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டி முடிவுகள் எடுக்கப்பட்ட அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே இந்த அரசுக்கு அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்கள் அனைவரும் தங்கள் அன்பான ஒத்துழைப்பு தமிழ் நாட்டு மக்களின் நலனை உத்தேசித்துத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் இதய பூர்வமான பாராட்டுகளை ஓங்க அரசின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிலைமையில் நாம் கடைசியாக அனைத்துக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களுடைய கூட்டத்தை கோட்டையில் கூட்டினோம். இந்தக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள், நாம் மத்திய அரசு இதிலே காட்டுகிற நிதானப் போக்கை, ஏறத்தாழ 18 மாத காலமாகக் காட்டுகிற நிதானப் போக்கை, கண்டிக்கிற வகையிலே தமிழ் நாடு முழுவதும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தை நடத்துவது என்பது ஒரு தீர்மானம். தமிழகத்தினுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் டில்லியில் கூட்டணத்தில் இந்தியாவினுடைய தலைமை அமைச்சர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களைச் சந்தித்து நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் எதிர்காலத்தினுடைய நிலைகளையெல்லாம் விவரமாக விளக்கியும், மைசூர் மத்திய அரசினுடைய ஒப்பந்தலைப் பெறாமல் தமிழ் நாட்டின் விரோதமாக அனைகளைக் கட்டுவதை உடனடியாக நிறுத்தி வைக்குமாறு முறையீடு ஒன்றைத் தரவேண்டுமென்பது இரண்டாவது தீர்மானம். மூன்றாவது, இன்றைக்கு மாநில சட்டப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் இந்த அனைகள் கட்டுகிற விஷயத்திற்காகத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதாகும். இதிலே இரண்டினை நாம் செய்து முடித்திருக்கிறோம். தமிழ் நாடு முழுவதும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் கலந்து கொண்ட கண்டனக் கூட்டங்கள் மிக எழுச்சி நிறைந்ததாக, உணர்ச்சி மிக்கதாக, உருக்கம் கலந்ததாக நடைபெற்று முடிந்து இருக்கின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்திய தலைமை அமைச்சரை டில்லியில் அவருடைய இல்லத்தில் கண்டு நம்முடைய நியாயமான உரிமைகளை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்போது மூன்றாவது கட்டமாகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் ஏற்கெனவே முடிவு செய்தவாறு இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றுவதற்கு இங்கே நாம் கூடியிருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலே எந்தவிதமான கட்சி மாச்சரியங்களுக்கும் நிச்சயமாக இடம் கிடையாது. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் தமிழர்களாகக்கூட அல்ல, தமிழ் நாட்டுக் காரர்கள் என்ற நிலைமையில், தமிழ் நாட்டின் வருங்காலம் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற அளவில் அனைவரும் பங்கு பெற்றிருப்பதை உள்ளபடியே பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் பங்கு பெற்று ஒத்துழைத்து வருகிற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் மேலும் இந்த அரசுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருவார்கள்

காலிரி நீர் தகராறுகளை நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடுதல் குறித்தும், 243
மைசூர் அரசு தொடர்ந்து திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைத்
தடை செய்வதின் அவசியம் குறித்தும்

1971 சூலை 8] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்கின்ற நிறைந்த நம்பிக்கையோடு இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையின் முன் நான் முன்மொழிந்து இந்த அளவிலே அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானம் இப்பொழுது பேரவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகிறது.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, 1955-க்குப் பின்னாலே தமிழகத்திற்கு நாடு தழுவிய ஒரு பெரும் பிரச்னை இப்போது மீண்டும் வந்திருக்கிறது. 1955இலே தமிழகத்திற்குச் சேர வேண்டிய பகுதிகள் சில மாநில புனரமைப்பின்போது சேர்க்கப் படாமையக்காக இந்த மாநிலத்திலே தமிழகத்தின் நலன்களைப் பேணிக் காப்பதில் அக்கறை கொண்ட அத்துணை கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு பெரும் போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியிருந்தது. மீண்டும் இப்போது தமிழகத்தின் 4 கோடி மக்களுடைய நெற்களஞ்சியங்கள் வரண்டு போகாமல் பாதுகாக்க ஒரு போராட்டத்தில் இறங்க வேண்டிய நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டு வருகிறோம் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முடியாத நிலையின் நியாயத்தை மிக அழகாக எடுத்துரைத்தார்கள். இங்கே கேட்பது புதிய கோரிக்கை எதுவும் அல்ல. ஏற்கனவே 1924-ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்படி மைசூர் அரசுக்கும் அன்றைய சென்னை அரசுக்கும் ஏற்பட்டுவிட்ட உடன்படிக்கையின் அடிப்படையிலே அந்த உடன்படிக்கையை மீறாமல் வேறொரு அரசு நடந்துகொள்ள வேண்டும். நடந்துகொள்ள மத்திய அரசு நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறோம்.

இப்போது மைசூர் அரசு இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு விரோதமாக ஹேமாவதி, கபினி, ஹரங்கி, சொர்ணவதி போன்ற நதிகளில் அணைகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இதனாலே தமிழகத்திற்குக் கிடைக்கிற நீர் பெருமளவு பாதிக்கப்படும். பாதிக்கு மேலே குறைந்துவிடும் என்பதிலே யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமையில்லை. மத்திய அரசுக்கும் இதிலே கருத்து வேற்றுமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காரணம் முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள் 1968-ல் அவர்கள் மைசூர் அரசுக்குத் தெரிவித்து இருப்பதாக, இந்தப் புதிய அணைகள் கட்டுவதை நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று மைசூர் அரசுக்கு மத்திய அரசு தெரிவித்து இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால் நம்முடைய நியாயத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் அதற்குப் பொருள். ஆனாலும் மைசூர் அரசு, மத்திய அரசினுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்காது, தொடர்ந்து அணைகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இதனாலே பாதிக்கப்படுகிறோம்.

1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் 15-வது ஷரத்திலே இதுபோன்ற தகராறு எழுமானால் அதனை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டுமென்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மைசூர் அரசு கிருஷ்ணராஜசாகரத்தில் அணை கட்டிக்கொள்வதற்கு இந்த சென்னை அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்றிருக்கிறது. அதற்குப் பல நிபந்தனைகளையும் அது ஒப்புக்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 சூலை 8]

கொடுத்து விட்டோமோ என்ற பயம் கூடத் தோன்றுகிறது. காவிரி தண்ணீரில் கேரளாவுக்கு எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. இப்போது அவர்கள் குறுக்கே தலையை நீட்டி இரண்டு பேருக்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய சண்டையில் புகுந்து ஏதாவது கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்கள் இதிலே தலையிடுவதற்கு எந்தவித உரிமையும் கிடையாது. காவிரித் தண்ணீர் முழுவதையும் நாம்தான் பயன்படுத்துகிறோம். இவ்வளவு நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி வந்த காவிரித் தண்ணீரை அக்கறைக் குறைவினாலோ, திறமையாகச் சமாளிக்கத் தெரியாத காரணத்தாலோ விட்டுக் கொடுத்தோம், ஏமாந்தோம் என்று பேசுவதற்கு தமிழகம் ஆளாகக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஏதோ நாங்கள் அவசரப்பட்டு தீவிரமாக எதையும் செய்யவில்லை என்று அம்மையார் அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். இதைப்பற்றி ஒரு விவாதம் 1969 செப்டம்பர் 13-ம் தேதி இந்த மாமன்றத்தில் நடைபெற்றபோது எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. பி. ஜி. கருத் திருமன் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள்—

“..... உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசாமல், உணர்ச்சியைக் காட்டிக் குழப்பாமல், சில பேர்கள் சில வேளைகளில் பேசுவது போல் ‘அதெல்லாம் தவறு என்று நினைக்கிறேன், இதைச் செய்தால் நாங்கள் அதைச் செய்வோம்’ என்றெல்லாம் பேசாமல் உட்கார்ந்து சுமுகமாகப் பேசி முடிக்க வேண்டும். இது விஷயத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் எக்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள எல்லா மக்களும், எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமும் இல்லாமல், நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம் என்ற நிலையிலேயே கேட்டுக்கொள்வோம்” என்று திரு. கருத்திருமன் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ரொம்ப நிதானமாகப் போக வேண்டும்; உணர்ச்சி வசப்படக் கூடாது, அதைத் செய்வோம், இதைச் செய்வோம் என்றெல்லாம் பேசக் கூடாது என்று அப்போதே திரு. கருத்திருமன் பேசியிருக்கிறார். நாங்கள் எல்லா அரசியல் கட்சிகளின் முடிவை அறிந்துதான் செயலாற்றி வருகிறோம். இந்த அரசு செயலாற்றி வருகிறது. எதிர்க் கட்சியில் இருந்து அதன் தலைவர் கருத்திருமன் பேச்சுக்கு மரியாதை கொடுக்கும் வகையில், எல்லாத் தலைவர்களும் சொன்ன அபிப்பிராயத்திற்கு மரியாதை கொடுக்கும் வகையில் எல்லோரும் சேர்ந்து எந்த முடிவை எடுத்தோமோ அந்த முடிவின்படிதான் செயல்பட்டு வருகிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ‘சில பேர் பொறுப்புள்ள முறையில் பேசுகிறார்கள், நான் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசுகிறேன்’ என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மறைமுகமாகப் பேச வேண்டாம். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்குக் குந்தகம் விளையக் கூடாது என்று எந்த அளவுக்கு அக்கறை கொண்டிருந்தார்களோ அதை நானும் கொண்டிருக்கிறேன். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது என்றால் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது என்பதுதான்.

1971 ஜூலை 8] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பேச்சுவார்த்தை சரியான முறையில் செல்லவில்லை என்றால் அதை விட்டுத் திரும்பி நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டாமா? மைசூர் முதலமைச்சர் அணையைக் கட்ட ஆரம்பித்துவிட்ட பிறகும் நாம் பேச்சு வார்த்தையிலேயே காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தால் எப்படி?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தேர்தலுக்கு முன்னாலேயே டிரிப்யூனலுக்கு விடுவதற்கு இந்திரா அரசாங்கத்திடமிருந்து உத்தரவு வாங்கி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அன்றைக்கு நம்முடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆதரவு அவர்களுக்குத் தேவை என்ற நிலையில் வற்புறுத்தியிருந்தால் தற்போது நடந்த பொதுத் தேர்தலை ஆறு மாதத்திற்கு முன்னால் ராஜினாமாச் செய்து விட்டு நடத்தி இருக்க முடியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இனிமேலும் இந்தப் பிரச்சினையிலே ராஜினாமாச் செய்துவிட்டுப் பொதுத் தேர்தலை நடத்தத் தயாராக இருக்கிறோம், தமிழகம் வாழ, தமிழ் நாட்டு மக்கள் வாழ ராஜினாமா செய்து விட்டுத் தேர்தலுக்கு நிற்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற அந்த நிலையை.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் சொல்லுவதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் ராஜினாமாச் செய்வோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ராஜினாமாச் செய்துவிட்டு மறுபடியும் வந்தால் ஒரு கட்சியின் எண்ணிக்கையில் வித்தியாசம் ஏற்படலாம் என்ற கருத்தில் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அரசியல் பற்றிக் குழப்பாமல் பேச வேண்டிய பிரச்சினை இது. அன்றையதினம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத் திலேயே தலைவர்கள் மட்டிலும் பேசினால் போதும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இன்றையதினம் இதை முழுக்க முழுக்க அரசியலுக்குக் கொண்டு போவதாக இருந்தால் அதற்கும் நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநில அரசு தாமதமாகச் செயல்படுகிறது, தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று கூறினாலும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் கூறுவதை வாய்ப்பாக எடுத்துக் கொண்டு மேலும் மத்திய அரசோடு போராடப் பயன்படும் என்று எடுத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் உண்மையில் அப்படி நம்பிக் கொண்டு பேசாதீர்கள்.

இந்த அரசு 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை செய்திருக்கிற முயற்சிகளையெல்லாம் இந்த மாமன்றத்தில் இப்போதிருந்த எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் பாராட்டப்பட்டு, மேலவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ராஜாராம் அவர்களும், பேரவை காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் அண்மையில் நடைபெற்ற கண்டன கூட்டங்களில் கூட முதலமைச்சர் அவர்களை நம்பி பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 துலை 8]

இந்த மன்றத்தில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகளை யெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களேயல்லாமல் யாரும் இதுதவறான முயற்சிகள், அரசு தீவிரமாக நடைபெறவில்லை, முயற்சி எடுக்கவில்லை என்று சொல்லவேயில்லை. தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ராஜினாமா செய்து விடுவது என்பது பெரிய காரியமல்ல. மறு தேர்தலை சந்திக்க முடியுமா என்ற பயத்தையும் அச்சத்தையும் ஆட்படுத்திக் கொண்டு அல்ல இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசுவது. ராஜினாமா யார் யார் செய்வது எப்படிச் செய்வது என்பதை யெல்லாம் கடைசிக் கட்டத்தில் யோசிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகள். பதவியை விட்டு விலகுவது என்பதற்காக நிச்சயமாக மனதார கண்ணீர் விட மாட்டோம் என்பதை அம்மையார் உணர வேண்டும். நான் சொல்ல வந்தது, அப்போதிருந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்புத் தர முடியாது என்று கூறிவிட்டிருப்பார்களானால் இப்போது நடந்த தேர்தலை 6 மாதங்களுக்கு முன் கூட்டி செய்திருக்க வேண்டுமென்று சொன்னேனேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உபதலைவர் என்ற பொறுப்போடு பேசுகிறேன். அரசியலைக் கொண்டு வந்து குழப்ப மாட்டேன். செய்த காரியங்களைப் பேதமில்லாமல் ஒப்புக்கொள்கிறோம். நிலையை இன்னும் தீவிரமாக நடத்த வேண்டுமென்று சொல்வதில் அரசியல் கிடையாது. பொறுப்பு தவறிவிட்டோம் என்று சொல்ல வேண்டாம். இன்னும் வேகமாகக் காரியங்களைச் செய்திருந்தால் இன்னும் பாராட்டுகளைக் குவித்திருப்போம். இது போதாது, இன்னும் வேகத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதை நல்ல எண்ணத்தில் "குடும்ப ஸ்பிரிட்" சொன்னதை, அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காதீர்கள். நல்ல பாவத்தோடு சொல் கிறோம். நல்ல நோக்கத்தோடு சொல்லப்படும் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டு இனிமேல் தீவிரமாகச் சென்று இந்தத் திட்டங்களைத் தீட்டுங்கள். ஊர்வலம் பலிக்கவில்லை, கண்டனக் கூட்டம் எடுபட வில்லை. அடுத்தது என்ன? தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்தால் கட்டாயம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். தமிழர்களின் வளமை என்ற பிரச்சனை அதே சமயத்தில் இந்திய ஒற்றுமை பாதிக்காத அளவிலே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு வரலாற்று முக்கியத்துவமான ஒரு தீர்மானத்தை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம்தான் கடைசித் தீர்மான மாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். தீர்மானம் போட்டு மத்திய அரசை நம்முடைய எண்ணத்திற்குத் திருப்புகிற நிலைமை இனிமேல் இருக்கக் கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன்.

காவிரி என்பது தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு இன்றியமையாத ஒன்று என்பதை எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டம் தமிழகத்தினுடைய இதயம் என்பதை எல்லோரும் சொன்னார்கள். இந்த இதயத்தில் இன்றைக்கு ரத்தம் வடிந்து கொண்டிருக்கிறது.

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

[1971 ஜூலை 8]

What does Clause 15 say? That is the next point. Clause 15 reads as under :—

“ Madras Government and Mysore Government hereby agree that if at any time there should arise any dispute between Madras Government and Mysore Government, on such interpretation or portion or carrying out of this agreement, such dispute shall be referred for settlement to arbitration or if the parties do agree shall be submitted to the Government of India. ”

If we read all these provisions and the relative provisions, they would go to show that the Central Government is the arbiter of the destinies and the Central Government will have to intervene. They will have to take necessary action. If the Central Government had not intervened and if they had not taken timely action, that is a matter which this House will have to consider. Of course it may be contended that the Central Minister Dr. K. L. Rao attended several conferences. But what is the result? The conference has all ended in a fiasco. It has also been said that it is the bounden duty of the Central Government to refer the matter to a tribunal.

They have miserably failed in that and that is a matter which this House should take note of. Another point which I would like to impress upon this House is, what is the limit flow, that has been allowed. As per the 1924 agreement, what is the limit flow allowed to us. That is the next point which this House will have to consider. If we apprehend that our limit flows are impaired, if Tamil Nadu's limit flows were adversely affected then the granary of our State, viz., Tanjore and other deltaic areas will be converted into another 'Sahara' and those areas will become arid and there shall be no vegetation and everything would become dark and grim.

Now what does page 22 appendix I of 1892 agreement between Tamil Nadu and Mysore Government say? It is the limit flow that has been mentioned there.

Now the two Governments have agreed in lieu of an award in that behalf to adopt finally for all regulation subsequent to 1st July 1929, the following discharges for the respective months in place of the averages referred to in Clause 8 of Annexure I :—

For June 6½ feet guage 29,800 cusecs.

For July-August 7-1/2 feet guage 40,100 cusecs.

September 7 feet guage 35,000 cusecs.

October 6-1/2 guage 29,800 cusecs.

November 6 feet guage 25,033 cusecs.

December 3-1/2 feet guage 8,913 cusecs.

January 3 feet guage 6,170 cusecs.

These are limit-flows that have to be regulated and there is material to show that both Governments will have to operate the Krishnarajasagar irrigational system. Our engineers are also

1971 சூலை 8]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

there. Tamil Nadu engineers are also there. With the concurrence of the Tamil Nadu Government only, Mysore Government is entitled to construct any new dams and I would stress in this House that the construction of the Kabini is more dangerous than Hemavathi Project. That does not mean that there is less evil from Hemavathi Project. But Hemavathi also would adversely affect us. If these two projects are allowed to be constructed, the irrigation riparian rights which we have been enjoying from time immemorial will be adversely affected. What is the remedy? That is a matter which we will have to consider. We will have to maintain status quo.

Whenever there is a dispute between two States, the Central Government is bound to refer it to the Tribunal. In the meanwhile what should Central Government do? That is a matter which this House will have to consider. If Mysore Government is allowed to construct these dams, what is the remedy? I shall say that *status quo ante* should be maintained. Stay orders should be issued so that Mysore Government would be restrained from further construction of these works in Hemavathi and other places. They should not be allowed to construct any new dams on the tributaries, either in scheduled streams or other streams. This is a matter which we have to take up with the Central Government. What this background we have to consider that law should be respected not only by our Government, but by Mysore Government as well as Central Government.

Any unilateral act or decision taken by the Mysore Government will not be binding on this Government. We will have to rise as one man, rise to the occasion. We are only seeking justice and I would like incidentally to say that justice delayed is justice denied and so the Central Government should take prompt steps so that necessary action is taken. They have to consider our stand. I think our learned Chief Minister would give details as to how many times he had approached the Central Government and how many times he had written to Central Government. These are vital things to us and it is up to the Central Government and Mysore Government to respect our feelings.

We are not on war with Mysore. We are all citizens of one India. We speak of national integrity. We should respect feelings of others. But at the same time our rights, rights of Tamil Nadu, should not be jeopardised; our rights will have to be protected. It is with that view that this resolution has been brought forth. This is not for abusing Mysore or Central Government. It is a reflection of feelings of Tamilians. Tamilians apprehend, reasonably apprehend that it would be much disadvantageous to them if these dams are undertaken by Mysore and they are allowed to proceed with the construction of the same. That is the reason why, on behalf of the Organisational Congress that we support this Government in all its legal steps.

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

[1971 சூலை 8]

If any other detail is forthcoming from the Hon. Chief Minister, we will consider it and give our co-operation.

On this occasion I would also say that this House may seriously consider whether it would not be proper if a time limit is fixed within which the Centre should refer the matter to arbitration. I think reasonable time may be given to Central Government so that they may take proper and immediate action so that the injustice that was likely to be meted out to Tamil Nadu is averted. With this background we have once again to consider whether we cannot fix a date within which the Centre could refer the matter to arbitration. If that is done, I am sure that Central Government would respect the feelings and sentiments of our people. We are not carried away by emotion. We are quite reasonable and what we want is only justice. We are seeking justice. I am sure the Central Government would render justice to us. With these words I conclude my speech.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காலையில் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் நான் முன் மொழிந்த தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து அனைத்து கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் தங்களுடைய மனப்பூர்வமான ஆதரவை தமிழ் நாட்டு மக்களின் சார்பாகத் தந்தமைக்கு அவர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதலையும் மிகுந்த பணிவன்போடு மீண்டும் ஒரு முறை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு ஆளும் கட்சித் தரப்பிலும் மற்றக் கட்சிகள் தரப்பிலும் பேசிய உறுப்பினர்கள், இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் இன்னும் வேகம் காட்ட வேண்டுமென்று கூறியிருந்தாலும், வேகம் காட்டவில்லையென்று கூறியிருந்தாலும் இரண்டையும் நான் மத்திய அரசை வலியுறுத்துவதற்கேற்ற நல்ல படைக் கலன்களாக எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் பேசிய அந்த வார்த்தைகளை மத்திய அரசோடு இந்த அரசு வாதிடுவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக அமைத்துக் கொண்டு நிச்சயமாக அரசு வாதிடும் என்ற உறுதியை மீண்டும் ஒரு முறை இந்த மன்றத்திற்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் குறிப்பிட்டதைப் போல இந்தப் பிரச்சனை மைசூர் மாநில மக்களுக்கும் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கும் இடையிலே ஒரு மனக்கசப்பை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்பதில் 1968-ம் ஆண்டு முதல் இது வரையிலே இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாடு நன்றாக அறியும். ஆனால் நாம் காட்டி வருகிற இந்த அக்கறையும், போற்றி வளர்த்து வருகிற இந்தப் பண்பாடும், நாம் உருவாக்கியிருக்கிற இந்த நல்லெண்ண முயற்சிகளும் மைசூர் மாநில அரசின் சார்பிலே காட்டப்படவில்லையென்பதை மாண்புமிகு சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே சில பல ஆதாரங்களின் மூலமாக எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

தமிழக முதலமைச்சருடைய கொடும்பாவி மைசூர் மாநிலத்திலே கொளுத்தப்பட்டதையும் அவர்களும் சுட்டிக் காட்டினார்கள்,

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். முதலமைச்சருடைய கொடும்பாவி மைசூர் மாநிலத்திலே கொளுத்தப்படுவதைப் பற்றிக்கூட நான் வருத்தப்படவில்லை. நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் அந்தச் செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அதைச் சில பேர் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே விளம்பரப்படுத்துகிறார்களே என்பதை எண்ணித்தான் நான் வருத்தப்படுகின்றேன். தமிழ் நாட்டில் “காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை நீ சீக்கிரம் தீர்க்கவில்லை, இன்னும் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டும்” என்று சுட்டிக்காட்ட அதற்கு அடையாளமாக என்னுடைய கொடும்பாவியைத் தமிழக மண்ணிலே தமிழக மக்கள் கொளுத்தினால்கூட நான் வருத்தப்பட மாட்டேன். நாம் வேகமாகச் செயல்படவில்லை இன்னும் வேகமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று எண்ணி மகிழ்ச்சியடைவேன். ஆனால் இம்மாதிரி செய்திகளைப் போடுகின்ற நேரத்திலே மகிழ்ச்சியுடன் போடுவது மாதிரி போடுகிறார்களே என்றுதான் வேதனைப்படுகிறேன். நான் ஒருமுறை சொன்னேன், நமக்குள்ளே ஆயிரம் தகராறுகள் இருந்தாலும் வெளி மாநிலங்களுக்கு நம்முடைய மாநில உரிமைகளை விட்டுக்கொடுப்பதிலும் நம்முடைய மாநிலத்தின் உரிமையான உணர்ச்சியை விட்டுக் கொடுப்பதிலும் நாம் கிஞ்சித்தும் கட்டி மாச்சார்யங்களுக்கு ஆட்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். அதை இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒரு பத்திரிகையின் பத்திரிகையின் பெயரை வெளியிட விரும்பவில்லை—அந்தச் செய்தி எப்படி வெளியிடப்பட்டிருந்தது என்பதைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“பெங்களூர் : 500 கன்னடத்தவர் ஒருவருடைய தலைமையில்—அவருடைய பெயரை படிக்க விரும்பவில்லை—முதன் மந்திரி கருணாநிதியின் மைசூர் எதிர்ப்பு கொள்கையை எதிர்த்து அவருடைய கொடும்பாவியை ஊர்வலமாக எடுத்துச்சென்று எரித்தார்கள்.”

நான் மைசூர் எதிர்ப்புக் கொள்கையை உடையவனாக அவர்கள் கற்பனை செய்துகொண்டு செய்தியை வெளியிட்டிருந்தாலும் நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டிருக்கமாட்டேன். நான் மைசூர் எதிர்ப்புக் கொள்கையை உடையவனாக இருக்கிறேன் என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய குற்றச்சாட்டை இங்குள்ள பத்திரிகைக்காரர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் கருத்தினை ஏற்றுக் கொண்டு கருணாநிதியின் மைசூர் எதிர்ப்புக் கொள்கையை எதிர்த்து அவனுடைய கொடும்பாவி அங்கே கொளுத்தப்பட்டது என்று போடும்போது நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

கட்சி மாச்சார்யங்களை மறந்துவிட்டு எல்லாக் கட்சிகளும் இதிலே ஒருமித்த கோரிக்கையினை எழுப்பவேண்டுமென்று 1968-லே இருந்து பேசப்பட்டு வருகின்றது. அதன்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசுவதும், பிறகு பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதும், நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து 18 மாதங்கள் கழிவதும், பிறகு மீண்டும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டுவதும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 8]

ஊர்வலமாகப் போவதும், சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் போட்டு விட்டு அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிவிட்டு அதன் பிறகும் எந்தவித முயற்சியும் எடுக்காமலிருந்தால் என்ன செய்வது? அதற்கு ஒரு கால கட்டம் வேண்டாமா? என்றெல்லாம் இங்கு பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இன்றையதினம் இங்கே இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றது. மேலவையிலும் இந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட இருக்கின்றது. இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது மேலவையிலும் பேரவையிலும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும் பேசிய பேச்சுக்களின் சுருக்கங்களையும், நான் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கங்களையும், அனைத்தையும் இந்தத் தீர்மானத்தையும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்கள் இந்த மாதம் 15 நாட்களுக்குள்ளாகப் பதில் அனுப்பாவிட்டால் அதற்குப் பிறகு மீண்டும் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி நாம் எந்தவித கிளர்ச்சியை நடத்துவதாக இருந்தாலும் அதற்கு ஒரு கூட்டணியை மத்திய அரசுக்கு அறிவித்துவிட்டு நடத்துவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை இந்த மன்றத்திலே உங்கள் முன்னால் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மைசூர் மாநில மக்களுக்கு எதிரியாக நம்மை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்கிற வேண்டுகோளை என்னுடைய சார்பாக மாத்திரமல்ல, இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பாக மைசூர் மாநிலத்திலேயிருக்கின்ற பெருங்குடி மக்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மகஜன் கமிட்டி அறிக்கையைப் பரிசீலித்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும் மைசூர் அரசு இதை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று கேட்டார்கள். நான் டெல்லிக்கு 1½ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்றிருந்தபோது மைசூர் மாநில நாடாளுகின்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் என்னைச் சந்தித்தார்கள். அந்தச் சந்திப்பின் நோக்கம் மைசூர் அரசினுடைய நியாயமான வாதங்களுக்குப் பின்னால் நானும் நிற்கவேண்டும் என்பதாகும். அவர்கள் அப்போது பேசும்போது மகஜன் கமிட்டி நிறுவப்பட்டு அந்தக் கமிட்டி தீர்ப்பளித்த பிறகு அதற்குப் புறம்பாக நடத்தலாமா என்று கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன், இந்தத் தீர்ப்புக்குப் புறம்பாகவோ ஒப்பந்தத்துக்குப் புறம்பாகவோ யாரும் நடக்கக் கூடாதென்பது நியாயம்தான் என்று சொன்னேன். நான் மைசூர் ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு சிரித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல இன்னும் அவர்கள் மகஜன் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று எப்படி மத்திய அரசை நிர்ப்பந்திக்க மைசூர் அரசுக்கு உரிமை இருக்கிறதோ அதைப்போல நம்முடைய மாநில அரசுக்கு,

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தமிழக அரசுக்கு ஒரு நியாயமான கோரிக்கையில் இந்தப் பிரச்சினையை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டும் என்பதிலே ஏராளமாக உரிமைகள் இருக்கின்றன.

1943-லிருந்து இதுவரையிலும் மைசூரின் பல அறிக்கைகளில் தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது குடகு மாநிலத்திலே லக்ஷமண தீர்த்தா அணை கட்டப்படும்போது அப்போது மைசூர் மாநிலத்தில் அந்த அணைக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பப்பட்டது. நீங்களும் சேர்ந்து குடகிலே அமைக்கப் போகிற லக்ஷமண தீர்த்தா அணைக்கட்டுக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்புங்கள் என்று மைசூர் அரசாங்கம் கேட்டது. இப்போது மைசூரும் குடகும் ஒன்றாகப் போனதும் தமிழ்நாட்டுக்குப் பாதகமாக ஹரங்கி அணைக்கட்டை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹேமாவதி திட்டத்திற்கு 1924-ல் ஒரு அறிக்கைத் தயாரிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டதென்று சொன்னார்கள். 1924-ல் மைசூர் அன்று தயாரித்த ஹேமாவதி பற்றிய அறிக்கையில் நமக்குச் சாதகமான பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. நடுவர் தீர்ப்பு என்றால் ஏன் பயப்படுகிறார்கள் என்று ஹண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். இதுதான் காரணம். அதிலே என்ன இருக்கிறது என்றால், அவர்கள் ஹேமாவதி அணையைக் கட்டினால்

'It is not possible to utilise the entire quantity as the Hemavathi river is a scheduled river governed by the Cauvery Agreement of 1924 between Mysore and Madras.'

என்று அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல; இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம்

'The project does not affect utilisation or inter-State interests. The Project is designed keeping in view 1924 agreement of Madras and Mysore Governments. The project comes under the purview of 1924 agreement'.

என்று இருக்கிறது. ஹேமாவதி அணையைப்பற்றி 1924-ம் ஆண்டு தயாரித்து ஹேமாவதி ரிசர்வாயர் பிராஜக்ட் என்ற இந்தப் புத்தகம் மைசூர் அரசால் அச்சடிக்கப்பட்ட புத்தகம். இதிலே 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படிதான் ஹேமாவதி அணை கட்டப்படும், கட்டப்பட வேண்டும், தமிழ்நாட்டுக்குத் தரப்பட வேண்டிய லிமிடேஷன் ப்ளோ ரூல்ஸ் அண்டு ரெகுலேஷன்ஸ் இவ்வளவுக்கு பாதிக்காமல் அணை கட்டப்பட வேண்டும் என்கிற உறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகம் ஆகும். இது மைசூர் அரசினிடமிருந்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாகும்.

அடுத்து 1967-ம் ஆண்டு இன்னொரு சம்பவம் நடைபெற்றது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டுடைய நீர்ப்பாசனத்துறை பொறியாளரும், மைசூர் நீர்ப்பாசன பொறியாளரும் மத்திய அரசின் நீர்ப்பாசன பொறியாளர் தலைமையில் கூடி ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தில் மத்திய அரசு சி.டபிள்யூ.பி.சி. நீர்ப்பாசனத் துறை பொறியாளர் டி. பி. ஆனந்த் கையெழுத்திட்டு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 8]

இருக்கிறார். மைசூர் அரசின் சார்பாக மேக்டோம் கையெழுத்திட்டு
இருக்கிறார். தமிழகத்தின் சார்பாக ஜே. ஈ. வாஸ் கையெழுத்
திட்டிருக்கிறார். அதிலே சொல்லி இருப்பது

'The Chief Engineer, Mysore, explained that the Mysore Government was fully prepared to honour the 1924 agreement and that the limit flow that is guaranteed therein would not be affected in any way by the Hemavathi Project'.

என்று சொல்லி கையெழுத்து போட்டிருக்கிறார். அடுத்தபடி அரசின் பொறியாளர் சொல்லுகிறார் :—

'The Chairman stated that this examination would be done by the C.W. and P. C. and that the contribution of Hemavathi river in the impoundable quantity will be determined from the available inflow data from 1940-41 onwards consistent with the conditions of the 1924 agreement. Suitable proportion factors will have to be fixed by joint gaugings between Mysore and Madras. Rules of regulation should also be framed by the two Governments in due course.

இந்த அளவுக்கு நல்ல ஆதாரங்கள் நம்மிடத்தில் இருக்கின்றன. அந்தக் காரணங்களாலேதான் நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் மைசூர் அரசு தன்னிடத்தில் நியாயங்கள் இல்லாத காரணத்தாலே 1967-ம் ஆண்டு வரையில் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை நாங்கள் மதிக்கிறோம், அதற்குப் பாதகம் இல்லாமல்தான் இந்த அணைகள் கட்டப்படும் என்று கூறியவர்கள், 1968-ல் ஹேமாவதி அடிக்கல்நாட்டு விழாவைத் தமிழக அரசின் இசைவையும் முன் ஒப்புதலையையும் பெறாமல், மத்திய அரசின் முன் அனுமதியையும் பெறாமலும் நடத்தினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் தமிழக அரசு இதைக் காணவில்லை.

மதிப்பிற்குரிய ஹண்டே அவர்கள் கூறியபடி அன்றைக்கு மைசூரில் முதலமைச்சராக இருந்தவர் வீரேந்திரபட்டில். அவர்கள் காங்கிரசு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். கழக அரசு அப்போதும் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வேண்டாம் என்ற அளவில் தான் தமிழக அரசு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி மிகுந்த நிதானத்தோடும், இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் உள்ள உறவுகளுக்கு எந்தவிதமான ஊனமும் ஏற்படக்கூடாது என்ற முயற்சியோடும் பல்வேறு காரியங்களில் ஈடுபட்டது, பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. அதை இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்களும் பொதுமக்களும் மிக நன்றாக அறிவார்கள். இதற்கு பிறகு 1968-ல் அணைக்கட்டுக்கு அடிக்கல் நாட்டு விழா நடத்தியதற்குப் பிறகு மைசூர் சட்ட மன்றத்தில் பேசிய முதலமைச்சர் வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை மைசூர் அரசு மதிக்காது என்று சொன்னார்கள். இந்த அணைக்கட்டு அடிக்கல் நாட்டு விழா வரை மதிக்கப்பட்டு வந்த 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை, 1962-ல் மத்திய அரசின் பொறியாளர் முன்னிலையில் தமிழக மைசூர் மாநிலங்களின் பொறியாளர்கள் கையெழுத்திடுகின்ற நேரத்தில் மதிக்கப்பட்ட

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை மைசூர் சட்டசபையில் முதலமைச்சர் இனி அது மதிக்கப்படமாட்டாது என்று தட்டிக்கழிக்கிறார். இதைக் கேட்டு திடுக்கிட்ட அதிர்ச்சிக்குள்ளான தமிழக அரசு உடனடியாக மத்திய அரசிற்கு எழுதி அதன் உதவியை நாடியது. நம் முறையீடுகள் மத்திய அரசிற்கு சென்றன. அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசு உடனே தலையிட்டு மைசூர் அரசு இந்த அணைகளைக் கட்டக்கூடாது, நிறுத்தி வையுங்கள், பேச்சுவார்த்தையில் முடிவு காணுகிற வரையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று எழுதியிருப்பதாகத் தகவல் தந்தார்கள்.

அப்போதுகூட சென்னையில் உள்ள பத்திரிக்கைகள் மத்திய அரசு மைசூர் அரசிற்கு உத்தரவு போடுவதை எதிர்க்கிறோம் என்ற அளவில் எழுதியதை மறந்து விடவில்லை. பெங்களூரில் அந்தப் பத்திரிக்கை விற்பனையாக வேண்டும் என்ற விற்பனை நோக்கத்தோடு எழுதியது. அதைப்பற்றி எல்லாம் அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை.

அப்போது மைசூர் அரசிற்கு மத்திய அரசு இட்ட ஆணை தொடர்ந்து மீறப்பட்டு வந்தது. ஒவ்வொரு முறையும் நானும், நம் அமைச்சர் பெருமக்களும், கேள்விகளைக் கேட்டால் அவர்களோடு பேசுகிற நேரத்தில் எல்லாம் எல்லா நேரங்களிலும் பேசி விட்டு கடைசியாக வீரேந்திர பட்டில் அவர்கள் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்றுதான் கூறுவார். நான் சொன்னது இப்போது இருக்கிற ஒப்பந்தத்தின்மீது இன்றுள்ள சூழ்நிலைப்படி எங்களுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட லிமிட் ப்ளோஸ் தந்தாக வேண்டும். அந்த லிமிட் ப்ளோஸுக்கு ஆபத்து இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை நான் வலியுறுத்தி இருக்கிறேன் இந்த மாமன்றத்திலும் சரி, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் இதுபற்றி பேச கூடி இருந்த நேரங்களிலும் சரி.

லிமிட் ப்ளோஸ் ஏதோ கோட்டை விட்டு விட்டு வந்தது போல தெரிகிறது என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். லிமிட் ப்ளோஸில் தவறு ஏற்பட முடியாது. மைசூர் ஒன்றும் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் இல்லை. நாமும் வெகுதூரத்தில் இல்லை. இன்றைக்கு கிருஷ்ணராஜசாகரில் உள்ளது போல் நம் பொறியாளரும் இருப்பார். அவர்கள் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பொறியாளரும் இருந்துகொண்டிருப்பார். ஆகவே யாரும் அதிலே பொய் கூறி தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. தவறு செய்து விட முடியாது. அந்தக் காரணத்தாலே நமது லிமிட் ப்ளோஸ் அங்கீகரிக்கப்பட்டு அதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இந்த லிமிட் ப்ளோஸுக்கு எந்த ஊனம் வந்தாலும் இந்த அணைக்கட்டு திட்டங்களை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று திட்டவாட்டமாக கூறி இருக்கிறோம்.

இங்கே ஆளும் கட்சித் தரப்பிலும் எதிர் கட்சித் தரப்பிலும் பேசியவர்கள் தேர்தலுக்காக மைசூர் பிரச்சினையில் மத்திய அரசு காலம் கடத்துகிறது என்று சொன்னார்கள். அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். உண்மை அல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 8]

இதிலே நான் கருதுவது எல்லாம் தேர்தல் நடந்த நேரத்தில், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி கூறுவது போல, மைசூர் மாநிலத்தில் பெங்களூருக்கு வந்து பேசிய இந்திரா காந்தி அவர்கள் மைசூர் தமிழ்நாடு காவிரி நீர் பங்கிட்டு பிரச்சினையை நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடுவதாக இருக்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகுதான் மைசூர் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இந்திரா காந்தி காங்கிரஸ் பெரும் வெற்றி பெற்றது என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. தேர்தல் சமயத்தில் ட்ரிப்யூனலுக்கு விடப் போகிறேன் என்று சொன்ன பிறகும் அவர்கள் இவ்வளவு பெரிய வெற்றி பெற்ற பிறகும் ஏன் பயப்படுகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை; அவர்கள் பெற்ற வெற்றியில் அவர்களுக்கே நம்பிக்கை இல்லையா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ட்ரிப்யூனலுக்கு விடப்போகிறேன் பெங்களூரில் எடுத்துச் சொன்ன பிறகும் அங்கே மறுபடி தேர்தலுக்குப் பயப்படுகிறார்கள் என்ற வாதத்தில் பொருள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள். நான் சி. எஸ். கங்கா வக்காலத்து வாங்கவில்லை. அவரே வக்கீல். சி. எஸ். என்ன சொல்லி இருக்கிறார் என்றால் தேர்தல் முடிந்த பிறகுதான் கவனிக்கப்படும் என்றார். ஏதோ இது மத்திய அரசிலிருந்து இந்திரா காந்தி பேசியது போல நான் கருதவில்லை. அவர் சொல்லி இருப்பது தேர்தல் முடிந்த பிறகு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் வந்த பிறகு அவர்களோடு பேசி முடிவு காணலாம் என்ற கருத்தில்தான் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அனைத்துக் கட்சி தலைவர்களும் இதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நாங்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்தக் கருத்தை அவர்கள் தன்னுடைய கட்சிக்காக பேசிய கருத்தாகத்தான் எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

கட்சி சார்பற்ற முறையில் இந்தப் பிரச்சினையை அணுக வேண்டும் என்று டாக்டர் ஹாண்டே குறிப்பிட்டதை அடுத்து சொன்ன கருத்து இன்றைக்கு புதிய காங்கிரசு கட்சியினுடைய அரசு ஏற்பட்ட பிறகு மைசூர் மாநிலத்தில் ஒரு தர்மசங்கடமான நிலை ஏற்படலாம். மத்தியில் புது காங்கிரசுடைய ஆட்சி. மைசூரில் பழைய காங்கிரசுடைய ஆட்சி. இந்திரா காந்தி அரசு தி.மு.க. ஆதரவுடன் இயங்கி வருகிறது. ஆகவே இந்திரா காங்கிரசுக்கு எதிராக பழிச் சொல் வருமே என்று தேர்தலுக்காகக் காத்திருந்தால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றையதினம் நம்முடைய நிலைமை என்ன? மத்திய அரசின் உத்தரவை மத்திய அரசே மீறுகிற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை. டில்லியில்தான் போட்ட உத்தரவை மைசூரில் அவமதித்துக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இப்போதுதான் நாம் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டில் இவர் களுக்கு எல்லாம் உண்மையில் நம்பிக்கையிருக்கிறதா என்ற சந்தேகத்திற்கு ஆளாக வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் நீங்கள் பெரிய போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். போராட்டம் என்பதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கினால் எங்கே அது ஒரு பெரிய போராட்டமாக எழுச்சி பெற்று பிரிவினையில் போய் அமைந்து விடுமோ என்ற எண்ணத்தில் சொன்னார்கள்.

பிரிவினை பேசிய நாம் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரின் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடக்கிறோம். மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிற நேரத்தில், மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முழுக்கம் எழுப்புகிற நேரத்தில் முறைப்படி எந்த எந்த வகையில் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஆராய ராஜமன்னார் குழுவை அமைத்தோம். அவர்கள் சில சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனாலும் அதே நேரத்தில் இன்னும் இருக்கின்ற சட்டத்திட்டங்களின்படி மத்திய அரசின் அதிகாரங்களுக்கு கட்டுப்பாட்டே நடக்க வேண்டுமென்ற பண்பை நாம் நிறுத்தி இருக்கிறோம். இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது. அதற்கு அடையாளம்தான் மேலவையில் கூட எடுத்துச் சொன்னேன். வீரானம் திட்டத்திற்கு 1½ ஆண்டு காலம் மத்திய அரசின் அனுமதி இல்லாமல் வரையில் காத்துக் கொண்டிருந்தோம். இது எந்த மாநிலத்தையும் பாதிக்கவில்லை, நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தது. நாங்களே ஏற்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்பதாக அவசரப்பட்டு அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட வில்லை.

அதேபோல மேலவையில் சொன்னேன்—அந்தக் கோட்டையைச் சுற்றி புல் பூண்டுகள் செதுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்றே செய்ய வேண்டும் என்று அதிகாரி சொன்னார். ஆகவே மத்திய அரசின் உதவி அமைச்சர் இங்கே வந்திருந்தபோது அவரை அழைத்துப்போய் அந்தப் புல் பூண்டுகளைக் காட்டி, அதைச் செதுக்க அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டு, நான்கைந்து கடிதம் எழுதி, ஞாபகப்படுத்தி, “புல்பூண்டுகளைச் செதுக்க அனுமதி கொடுத்தோம் போ” என்று அவர்கள் அனுமதி அளித்த பிறகுதான் புல்பூண்டுகள் இப்போது செதுக்கப்பட்டு, கண்ணைக் கவரும் வண்ண மலர்கள் கொண்ட பூங்கா தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றது என்கிற நிகழ்ச்சியை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு மத்திய அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு பணிந்து நடக்கிறோம். அடங்கி நடக்கிறோம். அடக்க உணர்ச்சியைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் 25 கோடி, 30 கோடி என்பதாக—ஹேமாவதி, கபினி, ஹரங்கி, சொர்ணவதி ஆகிய பல்வேறு அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை, தமிழ் நாட்டைப் பாலைவனம் ஆக்கக்கூடிய பயங்கரமான திட்டங்களை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 8]

மைசூர் அரசு மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெறாமலே, மத்திய அரசின் சிபார்சின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட கவர்னர் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் செய்கிறார்கள் என்றால் நாட்டு நிலைமை என்ன?

பாலாறு மைசூர் அணைக்கட்டால் பாழாய்ப் போய்விட்டதை மறந்துவிடக்கூடாது. ராணிப்பேட்டில் பாலாறு படுகை ஓரத்தில் 9 லட்சம் மரங்கள் இருந்தன என்று கணக்கிட்டு, நடந்த மகாயுத்தத் தின்போது 3 லட்சம் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு விறகாகக் கொடுக்கப் பட்டன என்றெல்லாம் சரித்திரம் படித்தவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பாலாறு இன்றையதினம் பாழாறாக மாறியிருக்கிறது.

காவிரியில் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறபோது பலபேருக்கு இது எவ்வளவு பயங்கரமான பிரச்சினை என்று புரியாமல் இருக்க லாம். அதன் உண்மைத் தத்துவம் தெரியாமல் இருக்கலாம். பாலாறை எண்ணிப் பாருங்கள். அதில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடிய காலம் ஒன்றுண்டு. இன்றைக்கு வெறும் மணல் வெளியாகக் கிடப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதைப்போல இன்றைக்கு மைசூர் அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறபடி அணைக்கட்டுகளை எல்லாம் கட்டி விட்டால் சகாரா பாலைவனத்தைப்போல காவிரி நதியும் மணல் ஆறாகப் போய்விடும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இலக்கியங்களில் எல்லாம் காவிரியைப் பற்றி வருணித்திருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தப்பட்ட வரலாறுகளை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள்

மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடையதுபோர்த்துக் கருங் கயற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி என்று அழகுறப் பாடிக் காட்டினார்கள். மைசூர் அரசு இந்த அணைகளைக் கட்டிவிட்டால் அங்கே மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப பதைப் பார்க்க முடியாது. மணிப்பூ வாடையை நுகர முடியாது.

கிழக்கு பாகிஸ்தான் அகதிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் உலக நாடுகளை எல்லாம் உதவி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாமோ நாளைக்கு அகதி களாக மாறிவிடக்கூடிய தமிழ்நாட்டு மக்களை ஆபத்தில் இருந்து காக்க உங்கள் உதவியைத் தாருங்கள் என்று அந்த அம்மையாரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த உணர்ச்சியை அம்மையார் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சியின் சார்பில் பேசிய திரு. கோவை செழியன், திரு. கணபதி அவர்கள் சொன்னார்கள். “நாம் தற்கொலைப் படையாக இருப்பதற்கும் தயாராய் இருக்கிறோம். எந்த யுத்தத்திற்கும் தயா ராய் இருக்கிறோம்” என்றார்கள். அப்படி ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டால் இதுபோல சட்டமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தைக் கூட்டிப் பேச வேண்டியதில்லை. அவை அவர் களுடைய உள் உணர்ச்சிக்கு அடையாளமான வார்த்தைகளே தவிர.

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். எதிர்கால தமிழகத்தை எண்ணிப்பார்த்து, கவலையால் குமைந்த உள்ளத்தில் பிறந்த நல்முத்துக்கள் என்ற அளவில் அவைகளை நான் எண்ணுகின்றேனே அல்லாமல் இந்த உணர்ச்சிகள் மத்திய அரசின் மீது பகைமையோ, அண்டைய மாநில அரசின் மீது பகைமையோ ஆகத் திருப்பப்படும் என்று பொருள் இல்லை. பேசிய உறுப்பினர்களே அப்படி நினைத்துப் பேசியிருக்கமாட்டார்கள்.

ஆனாலும் இது சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல என்று திரு. இராம அரங்கண்ணல் குறிப்பிட்டதுபோல, நமது திரு. பெருமாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல இயற்கையிலே இது பயங்கரமான உருவம் எடுத்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. மறைக்க முடியாது. நமது அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியதுபோல இன்றைக்கு மத்திய அரசு மாநில அரசின் சில கொள்கைகளை கொஞ்சம் கசப்போடுதான் அணுகுகிறார்கள் என்பதை நான் மறைக்க விரும்பவில்லை. அப்படிச் சில நடைமுறைகள் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அத்தனை பிரச்சினைகளையும் தேர்தல், தேர்தல் கால ஒப்பந்தங்கள் ஆகியவற்றோடு ஒன்றோடொன்று இணைத்துப் பார்ப்பது சரியான வாதமாகாது.

இவை எல்லாம் ஒரு அரசுக்கு இருக்கின்ற ஒரு அரசுக்கும் இருக்கக் கூடிய கருத்து வேறுபாடு என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர ஒரு கட்சிக்கும், இன்னொரு கட்சிக்கும் இருக்கிற வேறுபாடாகப் பார்க்கக் கூடாது.

ஹேமாவதி திட்டத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டியவர் திரு. வீரேந்திர பட்டில்—அவர் பழைய காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்—ஆகவே அதற்காக இங்கே உள்ள பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று குறை சொன்னதில்லை. அது தமிழக அரசுக்கும், மைசூர் அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருக்கிற தகராறு என்ற அளவில்தான் பார்த்தோம். உண்மையில் இது மைசூர் அரசுக்கும், தமிழக அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள தகராறே தவிர மைசூர் மாநில மக்களுக்கும், தமிழக மக்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள தகராறு அல்ல. இந்த இரு அரசுகளுக்கும் இடையே எழுந்துள்ள தகராறில் மத்திய அரசு தலையிட்டு உடனடியாக நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று நாம் கோருகிறோம். இந்தத் தகராறில் தலையிட மத்திய அரசு மறுக்கிறது. மாநில அரசின் கருத்துக்களை அலட்சியப்படுத்துகின்றது. பிறகு பார்க்கலாம், பிறகு பார்க்கலாம் என்பதாக பிரச்சினைகளை ஒத்திவைக்கின்றது. நமது உணர்ச்சிகளைச் சரியான முறையில் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமை அங்கே இருக்கிறது.

அமைச்சர் மாதவன் அவர்களும், சாதிக் பாட்சா அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்று திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார்களே, அங்கே என்ன பேசப்பட்டது, அதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன் என்பதாக ஓர்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

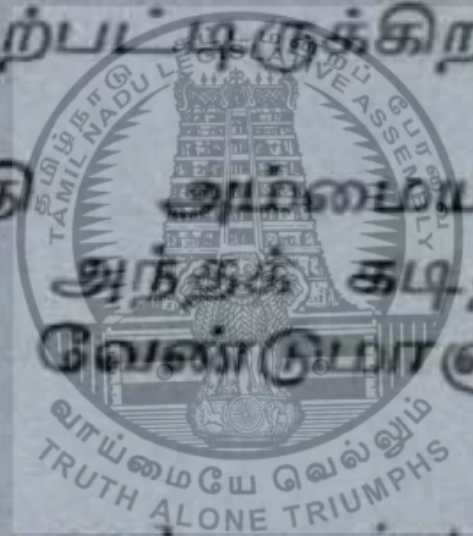
[1971 சூலை 8]

உறுப்பினர் சொன்னார். அதை நான் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் விளக்கி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி வேறு விவரங்களை நான் இங்கே சொல்ல விரும்பவில்லை.

திரு. கே. எல். ஆர். அவர்கள் அப்போது சொன்ன கருத்துக்களை யாவது மறுபடியும் இதுவரை எழுத்து மூலம் ஊர்ஜிதப்படுத்தியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அப்படி எதுவும் செய்யாது காலம் தாழ்த்தி வருகிறார்கள். அதன் காரணம் நமக்குப் புரியவில்லை.

ஆனால் இன்றையதினம் வேறு ஒரு செய்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. மாநில அரசு தவறு செய்தது, முதல் அமைச்சர் தவறு செய்துவிட்டார், இந்திரா காந்தி அம்மையார் முதல் அமைச்சர்களை எல்லாம் கூட்டி மாநில சுயாட்சி பற்றி விவாதிப்பதாகச் சொல்லவில்லை—அவர்கள் கடிதம் எழுதியது ஏ. ஆர். லி. கமிஷனைப் பற்றித் தான் என்பதாக ஒரு அதிகாரி சொல்லியிருக்கிறார். நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். உண்மையைச் சொல்லி விட்டு இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள் அதில் இருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள அதிகாரிகளை விட்டு மறுப்பு விடச் சொல்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் எழுதிய கடிதத்தை வைத்துப் பேசுகின்றேன். அந்தக் கடிதத்தில் என்ன இருக்கிறது? சந்தேகம் இருந்தால் யார் வேண்டுமானாலும் இந்தக் கடிதத்தை வாங்கிப் பார்க்கலாம்.

These are important issues and we intend to consult all Chief Ministers

என்று சொல்லும்போது எவை எல்லாம் முக்கியமான பிரச்சனைகள்? அவர்கள் கடிதம் எதற்காக எழுதினார்கள்?

I have received your letter of 15th June with which you have sent me a copy of the report of Centre-State Relations, Enquiry Committee

என்பதாக அவர்களே நாம் அனுப்பி வைத்த ராஜமன்னார் குழு அறிக்கைக்குப் பதில் எழுதினார்கள். அதில்

Your Government will probably examine the recommendations of this Report

என்று குறிப்பிட்டு விட்டு,

As you know the Administrative Reforms Commission also went into this question

என்று சொல்லிவிட்டு

It has already submitted a report and it is under consideration. If the views of your Government are made available to us, they will also be taken into account.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே, These are important issues.

காவிரி நீர் தகராறுகளை நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடுதல் குறித்தும், 299
மைசூர் அரசு தொடர்ந்து திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைத்
தடை செய்வதின் அவசியம் குறித்தும்

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று குறிப்பிட்டிருப்பது, ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையைப் பற்றியா, அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி அறிக்கை என்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறதே, அதைப்பற்றியா? ஒரு வேளை நான் குறைந்த ஆங்கில அறிவு பெற்றவன் என்ற காரணத்தால் அந்த வகையில் கூறுகிறார்களோ, என்னவோ? கடிதத்தை எழுதிவிட்டு, டெல்லி வட்டாரத்து அதிகாரிகள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால், நம்முடைய பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் ஒரே குஷி. இந்திரா காந்தி அவர்களின் கடிதத்தைக்கூட அவர்கள் போடுவதில்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தர்மவீராவைப்பற்றிச் சொன்னார்களோ, அது போல இந்திரா காந்தி அம்மையார் “முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டைக் கூட்டுகிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னர் அதிகாரிகள், அப்படியெல்லாம் இந்திரா காந்தியம்மையார் முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டைக் கூட்டப் போவதில்லையாம் என்று சொல்வது நம்முடைய பத்திரிகைகளுக்கெல்லாம் ஒரே குஷி. “முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டைக் கூட்டப் போவதில்லையாம், கருணாநிதிக்கு ஆப்பு” என்றெல்லாம் பத்திரிகைகள் போடக்கூடும். ஒரு பத்திரிகையை மட்டும் சொல்லவில்லை, பல பத்திரிகைகள் இதை ஒரு பெரிய விழாவாகவே கொண்டாடியிருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : The Minister might have said that she wanted to consult the Chief Ministers. But that does not mean that she wants to have a Chief Ministers' conference. Probably that is the misunderstanding.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர்களைக் கலந்து பேசுவதென்றால், தனித்தனியாகப் பேசுவது என்று அர்த்தம் அல்ல. அவர்களே மறுத்தால்கூட நான் கவலைப்படப் போவதில்லை. இந்திரா காந்தியம்மையாரே மறுத்திருந்தாலும் என்னுடைய வாதம் இன்னும் வலுப்பெறுமே அல்லாமல், குறைவுபடாது. மாநிலங்களுக்குக் கடிதம் எழுதுகின்ற உரிமைகூட கொடுக்கவில்லை என்று அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வேனே தவிர, வருத்தப்படப் போவதில்லை. நேற்று முன்னாள் பாராளுமன்றத்தில் பெட்ரோலிய அமைச்சராக இருந்தவர் திரு. சேத்தி, மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை எவ்வளவுதூரம் மதிக்கிறது என்பதைக் கூறுகிறார். அதாவது,

Refuting the charge that the State Chief Minister was not shown due respect during inauguration of the Madras Refinery என்று திரு. சேத்தி, பெட்ரோலிய அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்.

அப்போது அமைச்சராக இருந்தவர் திரு. திரிகுணசென் என்பவர். அக்டோபர் இரண்டாம் தேதியன்று, அதாவது மகாத்மா காந்தி பிறந்த நாளன்று 1969-ம் ஆண்டு அவர் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதாவது,

October 2, 1969.

While I am looking into how misunderstanding arose which had given you reason to believe that those who organised the function had failed to inform you and other Ministers of your

300 காவிரி நீர் தகராறுகளை நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடுதல் குறித்தும்,
மைசூர் அரசு தொடர்ந்து திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைத்
தடை செய்வதின் அவசியம் குறித்தும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 8]

State, I am writing once again to convey my most sincere apologies for your having had occasion to feel that you were not invited; whatever may be the reasons for this, I now try to assure you and your Government of my highest consideration at all times.

With regards,

Yours sincerely,
(Signed) Triguna Sen.

என்று கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். இவைகளையெல்லாம் நான் கூறுவதற்குக் காரணம், மாநில அரசின் உணர்வுகளை, மத்திய அரசில் இருப்பவர்கள், தாங்கள் மத்திய அரசில் இருப்பதால் அவற்றையெல்லாம் மறுத்துவிடுவது, மட்டப்படுத்திவிடுவது என்பதெல்லாம் சரியான போக்கு அல்ல என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அவர்களைப்போல நாம் நினைத்தாலும் செய்யலாம். இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஊறு நேருமே என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், மைசூரைப்போல் 25 கோடி ரூபாய் செலவிடாவிட்டாலும், சின்னஞ்சிறு விஷயங்களை மத்திய அரசைக் கேட்காமலேயே நாம் நினைத்தால் செய்துவிட முடியும். அப்படிச் செய்ய முடியும். நாம் ஏன் பொறுமையைக் காட்டுகிறோம்? இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஊறு விளைவிக்கக்கூடாதே, ஒருமைப்பாடு கெட்டுவிடக் கூடாதே, மைசூர் மாநிலத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் வன்மையான போர் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதே என்பதால்தான் நாம் இவ்வளவு பொறுமை காட்டுகிறோம்.

மைசூர் மாநிலத்தில் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்கிற வகையில் விஷயங்கள் விளக்கிச் சொல்லப்படாத காரணத்தால்தான் சில உணர்வுகள் மைசூர் மாநில மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். மைசூரில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு அரசு இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும், இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள், மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் ஒருங்குகூடி 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தம், 1892-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. எந்தெந்த அளவுக்கு நாம் கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம்? 1964-ல் ஹேமாவதி அணைக் கட்டுவதற்காக உடனடியாக தயாரித்த அறிக்கை என்ன என்பவற்றையெல்லாம் மைசூர் மக்களிடத்தில் சொன்னால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்களா? மைசூர் மாநிலத்தில் உள்ளவர்களை அரசியல் வியாதிகளுக்குப் பயன்படுத்துகிற காரணத்தால் அம்மக்களுக்கு தமிழகத்தைப் பற்றியும், தமிழ்நாட்டு கட்சிகளைப் பற்றியும், தமிழக மக்களைப் பற்றியும் கசப்பான எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தயவுசெய்து கர்நாடக மக்கள்—மைசூர் மாநில மக்கள்—தங்களுடைய எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அனைவரையும் மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம் முன்னால் வைத்திருக்கிற தீர்மானத்தை நானே மறுநாள் டெல்லிக்கு அனுப்ப இருக்கிறோம். இதுவரையில் நம் எண்ணங்களை, நம்முடைய வேண்டுகோளை அலட்சியப்படுத்தியதுபோல் அல்லாமல், காலங்கடத்தியதுபோல் அல்லாமல் மிகுந்த பரிஷோடும், பெருமிதத்

காவிரி நீர் தகராறுகளை நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடுதல் குறித்தும், 301
மைசூர் அரசு தொடர்ந்து திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதைத்
தடை செய்வதின் அவசியம் குறித்தும்

1971 சூலை 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தோடும் உணர்ந்து இந்திய சர்க்கார் நீர்ப்பாசன அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்களும், மத்திய அமைச்சர்களும், இன்னும் மைசூரிலிருந்து வந்து மத்திய அமைச்சர்களாக இருக்கிறவர்களும் நன்கு ஆராய்ந்தறிந்து, தமிழகத்திற்குப் பாதகம் ஏற்படாத அளவில் முடிவை எடுத்து அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் அவர்களிடமிருந்து நமக்குச் சாகமான பதிலை, “நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடப்படும்” என்ற பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன்.

அந்தக் காரணத்தினால்தான் நண்பர்கள் எல்லாம் பேசிய கோபத்தை, ஆத்திரத்தை, வெடிகுண்டு வைத்து தகர்த்தெறிவோம் என்பவைகளையெல்லாம் நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அந்த முறைக்கு நாம் ஏற்றவர்கள் அல்ல. தமிழ்நாட்டு மக்கள் காட்டுமிராண்டிகளாக ஆகிவிடக்கூடிய அளவுக்கு அவை போய்விடக்கூடாது. தமிழ்நாட்டு மக்கள் வேதனைப் புழுதியில் எறியப்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காக இந்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம். எங்கள் பொறுமையைச் சோதிக்காதீர்கள். எங்கள் அடக்கத்தை அலட்சியப்படுத்தாதீர்கள். எங்களுடைய பண்பை பரிகாசத்திற்கு உட்படுத்தாதீர்கள். மத்திய அரசிடமிருந்து நல்ல முடிவினை, நல்ல தீர்ப்பினை, தமிழ்நாடு எதிர்பார்க்கிறது என்று கூறி, விரைவில் பேசிய அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் இதயமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தின் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேறுகிறது என்று கருதுகிறேன்.

தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இந்த அளவில் முடிவுற்று, மீண்டும் பேரவை நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.